

lægges om Aftenen, vil en Bestemmelse som denne om Fritiden ikke kunne gøres mere knap end den her foreslaaede. Bestemmelser af denne Art findes i mange andre Kulturlaende. Selv i Liberalismens klassiske Land, England, er man kommet ind paa at træffe lovfæstede Bestemmelser om Hviletid. Endvidere foreslog jeg at sikre Personalet Søndagshvile ved, at Arbejdet i Butikker efter Kl. 9 om Søndagen blev forbudt. Endelig hørte til denne Art af Bestemmelser indenfor Lovens Omraade en Bestemmelse om, at der skulde paa-bydes at have Siddepladser i Forretningerne. Det er en Bestemmelse, som allerede for mange Aar siden har været Genstand for Forhandling her i Tinget, som var fremsat af den daværende Regering, og som fandt Tilslutning her i Folketinget, fordi alle Socialhygiejniskere erklærede, at det var af stor Betydning for Handelens Medhjælpere, at der gaves dem en Anledning til at skaffe sig Hvile under Arbejdet, idet det ved statistiske Undersøgelser og paa anden Maade var paa-vist, at langvarigt staaende Arbejde førte til Forringelse af Sundheden.

Ingen af de tre Bestemmelser, jeg her har nævnt, findes i Lovforslaget, efter at det er kommet fra Landstinget. I de Lukkebestemmelser, som Lovforslaget i øvrigt omhandler, Bestemmelser om Kontorenes, Handelsforretningers og andre Forretningers Lukning paa et bestemt Tidspunkt om Aftenen er der, efter at Lovforslaget har passeret Landstinget, kun bevaret meget faa Fremskridt fra den bestaaende Lovgivning. Man er enedes om at føre Lukketiden Lørdag Aften frem fra Kl. 11 til Kl. 10, og man har bestemt, at Juleaftensdag skal der lukkes Kl. 4, for at sikre Personalet, baade Principaler og Medhjælperer, Adgang til en rolig Juleaften. Men en Bestemmelse, Folketinget i Fjor vedtog, og som gik ud paa, at der til daglig skulde lukkes Kl. 7 om Aftenen, hvis Kommunen ved Vedtægt fastsatte dette, er i Landstinget udgaaet. Oppe i Landstinget var der en Del af Tinget, der stemte for at bemyndige Kommunalbestyrelserne til ved Vedtægt at fastsætte Lukketiden til Kl. 7, saafremt $\frac{3}{4}$ af Butiksindehaverne var stemte derfor. Ændringsforslaget fandt imidlertid ikke Flertal i Landstinget, jeg selv kunde heller ikke bifalde det, idet jeg maa mene, at dette er ikke blot et Spørgsmaal om Butiksindehavernes, men ogsaa om Personalets Interesse og ogsaa et Spørgsmaal om Samfundets Stilling til Sagen, saa at det vilde være urimeligt at

afgøre det under ensidigt Hensyn til Butiksindehavernes Stilling.

Af mindre Ændringer i Lovforslaget, foretagne i Landstinget, er der to, jeg ikke finder heldige. Man har vedrørende Automater indsat den Bestemmelse, at de maa paafyldes om Søndagen efter Lukketid, uden samtidig at indskærpe, at det ikke kan ske med fremmed Medhjælp. Dette vil sige, at en Butiksindehaver kan paa-lægge sit Personale at anvende sin Søndagsfritid til Paafyldning af Automater. Det forekommer mig lidet humant, og jeg tror ikke, man i det andet høje Ting har været tilstrækkelig klar over Rækkevidden af denne Bestemmelse.

Endvidere er der en lille Bestemmelse vedrørende de Forretninger, der ikke falder ind under Lukkebestemmelserne. Man har her sat ind i en for øvrigt klarere Redaktion af § 2 end den oprindelige, at Bestemmelserne om Lukning ikke kommer til at gælde for Salg af Programmer foran eller i Teatre og andre Forlystelsesetablissementer. Jeg tror ikke, at det er nødvendigt at nævne i Loven Salg af Programmer i et Teater, men derimod er det rigtigt, at hvis man vil tillade Salg af Programmer foran et Forlystelsesetablisserment efter Lukketid, skal det udtrykkeligt nævnes. Imidlertid forekommer det mig ikke heldigt, at man har sat denne Bestemmelse ind, da det Program, her sælges, er tilvejebragt ved et neppe fuldt tilstedeligt Eftertryk af Teatrets Ejendom, dets Program. Det forekommer mig ikke rigtigt at gøre en Undtagelsesbestemmelse til Fordel for en Forretning, som hviler paa en Konkurrence, der ikke kan siges at være helt berettiget.

Jeg nævnede, at § 2 er blevet klarere affattet end før, Bestemmelserne om, hvad der ikke falder ind under Lovens Lukkebestemmelser, er blevet tydeligere. Der er indføjet to Kategorier, som ikke kom ind under Bestemmelsen om Lukketid, det er Skibes og Fiskerfartøjers Forsyning med Proviant, Kul, Benzin, Petroleum og lignende, naar de ankrer paa Red eller anløber Havn, samt Forsyning med Olie, Benzin eller Elektricitet, af Motorvogne eller Motorcykler, det er paa Gennemrejse. Det er vistnok hensigtsmæssigt, at man har sat disse naturlige Bestemmelser ind, for de paagældende vilde lide meget under, om de skulde vente paa Forsyning.

Endelig er der indføjet en Bestemmelse, som indeholder en Ændring af Lær-lingeloven, idet det foreslaas, at Lærlinge i Barberfaget, der nu ikke kan anvendes